

Wijshheid zegt me
dat ik Niets ben.
Liefde zegt me
dat ik Alles ben.
Tussen die twee
stroomt mijn leven.

NISARGADATTA MAHARAJ

Uitgeverij Lente: www.uitgeverijlente.nl

Auteur: *Tanja Abbas*; www.tanja-abbas.nl

Redactie: *Ineke Hogema*; www.inekehogema.nl

Vormgeving: *Maresa Buijs*; www.eigenaardigheid.com

Fotografie: *Hermien Kolkman-van Vuuren*; www.luminafotografie.nl

Papier: Het binnenwerk is gedrukt op Biotop, milieusparend papier

ISBN: 978 94 927 83011

NUR: 728/758

© Tanja Abbas

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hoewel dit boek met veel zorg is samengesteld, aanvaardt schrijver nog uitgever enige aansprakelijkheid voor schade ontstaan door eventuele fouten en/of onvolkomenheden in dit boek.

LEVEN
op weg naar
IN DE
een tijdperk van
KANTELTijd
wijsheid en liefde

Tanja Abbas

	voorwoord	10
1	bezinning in een verandering van tijdperk	13
	de verbinder bezint	15
	analyses over de kloof gehuid	18
	meer loslaten, vertrouwen en verbinden	21
	de vicieuze cirkel doorbreken	26
	van rups naar vlinder	29
	de flow begint	31
2	het spoor van de Woodbrookers	35
	mijn droom	37
	de Woodbrookers en hun Barchemmethode	43
	verbroken verbindingen herstellen	48
	de appelboom en de teek	63
3	de verbinding van het Ik en Wij	67
	de ontdekking van een verbindende Woodbrooker	69
	het personalisme van Woodbrooker Banning	71
	de boodschap van Banning	75
	een 'omnicentric mind'	77
	de We-community	80
	het onderbuikgevoel	83
4	de verbinding van oude wijsheid en wetenschap	89
	de boodschap van de witte reigers	91
	het kantelpunt gekanteld	97
	niet zomaar een kantelpunt	102
	de verbinding herstellen tussen Doen en Zijn	108

inhoud

- 113 **de verbinding van vrouwelijke en mannelijke energie**
- 115 vrouwen met oerkracht
- 119 White Buffalo Calf Woman comes singing
- 122 verbinding via de androgyne mens
- 129 **op weg naar een tijdperk van wijsheid en liefde**
- 131 de weg van het hart
- 134 hartekracht en hartewijsheid
- 137 Lost at sea (I will be found)
- 143 leiderschap van het hart
- 147 de weg van onze oorsprong
- 150 de kwantumsprong
- 158 **epiloog**
- 164 **verantwoording over de methode van intuïtief onderzoek**
- 167 **songteksten bij het boek ter inspiratie**
- 175 **hartedank**
- 178 **noten**
- 186 **geraadpleegde literatuur**

*The past is not dead,
but is living in us,
and will be alive
in the future
which we are now
helping to make.*

WILLIAM MORRIS

voorwoord

Vanuit verwondering over wat er in de wereld in deze tijd gaande is en hoe ik dit alles in mijn persoonlijk leven een plek kan geven, is dit boek ontstaan. Het boek bevat een innerlijk avontuur, waarvan ik niet wist wat zich zou onvouwen toen ik er begin 2014 aan begon. Dit verhaal is zich gaan vertellen doordat er voor mij een spoor is achtergelaten. Gewoon, om de hoek van mijn huis in het dorp Barchem waar ik woon. Een smal, vergeten pad, overwoekerd met oude takken, bomen en mos; het spoor van de Woodbrookers. Zij stichtten begin vorige eeuw het eerste conferentieoord in Nederland en waren bruggenbouwers en verbinders in een periode van enorme verzuiling en oorlog. Ik werd nieuwsgierig naar hun 'geheim' om te verbinden en te bewegen. Mijn nieuwsgierigheid in combinatie met mijn verwondering leidde via een volkomen onverwachte route naar een persoonlijke transformatie, die alles te maken heeft met de bijzondere transformerende periode - de verandering van tijdperk - waarin wij op dit moment leven.

Dit boek toont met behulp van wetenschappelijk en intuïtief onderzoek aan dat het *de tijd* in onze aardse evolutie is om die eigen weg ook echt te gaan. Het is een wezenlijke omslag, een kantelpunt, dat ons al door vele eeuwenoude wijsheid in verschillende woorden en beelden is verteld en nog steeds verteld wordt. Deze tijd staat namelijk helemaal in het teken van het vergroten van ons bewustzijn. Jouw bewustzijn. Mijn bewustzijn. Ons collectieve bewustzijn.

Dit boek is een eerlijk boek. Het is een zeer persoonlijk verhaal en tegelijkertijd een tijdloos, universeel verhaal. Ik wil het delen met jou als lezer om je in deze verandering van tijdperk perspectief te bieden. Er zijn op dit moment steeds meer mensen - en wellicht ben jij daar een van - die innerlijk voelen dat het echt anders kan in deze wereld. Eerlijker. Rechtvaardiger. Duurzamer. Wijzer. Liefdevoller. Een wereld in balans. Maar waar te beginnen? Uiteindelijk begint het altijd bij jezelf en heeft iedereen een eigen weg te gaan. Tegelijkertijd ben je niet alleen. Dit is een tussenfase in de tijd, een verandering van oud naar nieuw, waarin het Ik en Wij elkaar weer vindt. Om vanuit de ontmoeting in evenwaardigheid met elkaar te gaan handelen. Zijn en Doen. Als een. In het hier en nu. Vanuit een veel ruimere manier van voelen en denken.

Voor iedereen die voelt dat het radicaal anders kan en nog zoekende is waarom dit gevoel zo sterk is, is dit boek een inspiratiebron. Voor iedereen die al bekend is met een ruimer bewustzijn zal dit boek veel herkenning bevatten en wellicht

nieuwe informatie vanwege de relatief onbekende geschiedenis van de Woodbrookers. Voor sommige lezers is dit een confronterend boek. Het vraagt je op zoek te gaan naar je eigen-wijsheid en liefde en dat is geen geplaveide weg, omdat het voor iedereen weer anders en uniek is.

Wie je ook bent, waar je ook vandaan komt, wat je ook beweegt dit boek open te slaan, weet dat we allemaal op weg zijn naar een andere werkelijkheid. De kunst is niet te veel af te dwalen of hopeloos te verdwalen. Laten we elkaar blijven helpen om zonder oordeel onze eigen transformerende weg te kunnen volgen.

Veel inspiratie, herkenning en moed toegewenst!

TANJA ABBAS

Barchem, zomer/herfst 2017

Tanja (Geest) Catharina (De zuivere) Abbas (Woeste leeuw)

17-08-1968 (Leeuw, ascendant Schorpioen)

Nummer 4 en 40 in de numerologie

Manifesting generator in het human design, volledig ingekleurd human design

Vuurteken

Zalm in de *Native American* traditie

Tonal Calli in de Tolteekse-Nahuatl traditie uit Mexico

555 in de Nine Star Ki astrologie

Drs in de Bestuurskunde

verbroken verbindingen herstellen

Na het bestuderen van de geschiedenis van de Woodbrookers, vraag ik mij af of ik het 'geheim' van de Woodbrookers om een kloof te overbruggen ontrafeld heb. Is dit een radicaal andere aanpak om van oud naar nieuw te gaan en echt los te laten, te vertrouwen en te verbinden? Een open, ondogmatische ontmoeting, gericht op de relatie tussen andersdenkenden? Op een vaste, neutrale plek in verbinding met de natuur? Met kleine groepen 'verbinders' als creatieve voorhoedes voor wezenlijke verandering in de maatschappij? Waarin mannen en vrouwen gelijkwaardig zijn? Met de dialoog en innerlijke stilte als stevige pijlers, zodat het persoonlijke en het maatschappelijk bewustzijn zich samen kunnen ontwikkelen? En niet te vergeten het bij elkaar zijn te vieren. Met zang, dans, cabaret, poëzie, lekker eten, fijn samenzijn. Plezier maken. Vanuit persoonlijke passie handelen. Persoonlijke en maatschappelijke zingeving, los van - in dit geval - religieuze en politieke dogma's? Een echt Thuis creëren? Is dat de radicale manier om niet alleen persoonlijk, maar ook maatschappelijk los te laten, te vertrouwen en te verbinden? Om via innerlijke doorbraken ook tot maatschappelijke doorbraken te komen? Een werkwijze of liever gezegd ontmoetingswijze die gemakshalve wordt samengevat met het woord 'Barchemmethode'. Het lijkt allemaal zo bedrieglijk eenvoudig dat ik mij ernstig afvraag of ik niet iets over het hoofd zie. Bovendien ben ik extra gealarmeerd door het woord 'methode'. In de literatuur wordt immers gewaarschuwd dat er niet een methode voor transformatie te geven is, maar dat het kan ontstaan, gegeven de juiste omstandigheden. Als je het zo beschouwt, dan is er bij de Woodbrookers niet zozeer sprake van een methode, maar van een aantal basisbeginselen die transformatie - in termen van loslaten, vertrouwen en verbinden - mogelijk kunnen maken.

Een aantal van die beginselen, zoals de ontmoetingsplek, het dichtbij handelen vanuit overtuiging, passie en plezier, de rol van verbinders, zie ik terugkeren in de (bestuurskundige) onderzoeksliteratuur en de praktijk. Ook de persoonlijke doorbraken gekoppeld aan maatschappelijk bewustzijn en het relatiegericht-zijn zie je terug. Tegelijkertijd zijn een drietal belangrijke basisbeginselen van de Woodbrookers niet direct terug te zien als vaste elementen in de huidige van 'oud-naar-nieuw-beweging'. Met name het belang van de ontmoeting in de natuur, de sterke positie van de dialoog en de kracht van de innerlijke stilte worden bijvoorbeeld in het project *Binding* niet genoemd. Stel dat deze in de ontmoeting tussen mensen de belangrijkste beginselen zijn voor transformatie

en daarmee een belangrijk antwoord op het dichten van de kloof, dan snap ik wel dat het loslaten, vertrouwen en verbinden nog niet goed lukt.

In onze westerse maatschappij zijn wij als mens flink afgedwaald van een open, ondogmatische ontmoeting met anderen, in dialoog, in stilte en in verbinding met de natuur. We zijn er zo ver van afgeraakt dat we gewoon niet meer weten waar en hoe te beginnen. Het wordt ons niet meer geleerd, sterker nog, het wordt ons aan alle kanten, al van jongs af aan afgeleerd. Als we ons hier al mee bezig houden, dan is het op persoonlijke titel en niet in het collectieve veld. Zo bezien hebben we als mensen nog heel wat te herstellen als we de Barchem-methode van De Woodbrookers serieus als doorbraakmethode beschouwen en daarmee als een kans voor transformatie. Het omvat een herstel van onze verbroken verbinding met de natuur en met onze lineaire tijd, een herstel van onze verbinding met de dialoog en het herstel van onze verbinding met de innerlijke stilte, los van religieuze dogma's. Om meer inzicht te krijgen in die verbroken verbindingen, put ik weer uit mijn eigen ervaring en de literaire inspiratiebronnen om mij heen.

*Al onze kennis van
de wereld is de vrucht
van ervaring.*

ERVIN LASZLO

de verbinding
van oude wijsheid
en wetenschap

het kantelpunt gekanteld

In mijn innerlijke stilte vervolg ik mijn zoektocht naar een duurzame oplossing voor het overbruggen van de kloof en het doorbreken van onze vicieuze cirkel. Ik besef inmiddels dat de kloof tussen oud en nieuw, systeem en mens waar ik het steeds over heb, veel dieper, veel breder en veel universeler is dan de kloof waarmee ik begon. Ook het kantelpunt is niet zomaar een van de vele kantelpunten in onze tijd. Het is een cruciaal kantelpunt voor alle levende wezens op onze aarde. Ik voel het diep vanbinnen, denkend aan de woorden van Jean Francois Rischard die Jaap Westerbos aanhaalt in zijn boek *WereldWijdWij*: 'nog nooit zijn er zulke gigantische kansen geweest het menselijk lot te verbeteren'. Mijn focus over het kantelpunt verschuift. Ik heb het inmiddels over ik en de wereld en de wereld en ik, wij en de wereld en de wereld en wij. Het gaat nog steeds over loslaten, vertrouwen en verbinden, alleen is de bril waardoor ik kijk verwisseld. Het door mij ingeslagen Woodbrookersspoor is een bewustzijnspad in de innerlijke stilte. Het gaat over de diepe zijns-vragen tussen het individu en de samenleving, onze verhouding tot de natuur, onze diepe verbinding met heilige plekken op deze aarde in relatie tot de sterren en daarmee onze verhouding tot onszelf. Ik heb de innerlijke stilte van hun Barchemmethode in eerste instantie gezien als onderdeel van hun theologische achtergrond. Inmiddels dringt het besef door dat het de essentie van alles is en ook de essentie van mij. Het gaat over de staat van ons bewustzijn in onze huidige wereld en de kansen die wij als mensen kunnen pakken, in deze tijd. In dat geval wil ik het juist hebben over religie, over politiek, over economie, over wetenschap, over technologie in relatie tot het allerbelangrijkste; onze staat van bewustzijn als mens. Ik wil het juist hebben over het herpakken van mijn en onze eigen - innerlijk gedreven - verantwoordelijkheid en onze creatiekracht. Met de innerlijke stilte en de interne en externe dialoog als wegwijzers.

Als het gaat om het duiden van de huidige kloof in de wereld, het kantelpunt en onze rol als mens in het loslaten, vertrouwen en verbinden, is er ongelooflijk veel informatie voorhanden. Ik verdiep mij verder in verschillende spirituele tradities en mystici. Ik wil graag loskomen van mijn westerse wetenschappelijke kennisparadigma. Tegelijkertijd wil ik die opgedane wetenschappelijke kennis en ook mijn analytische en onderzoekende vaardigheden niet afwijzen. De op feiten gerichte wetenschap heeft zeer inspirerende, belangrijke en baanbrekende theorieën voortgebracht en doet dat nog steeds. Zo heb ik mij als jonge, wetenschappelijk onderzoekster begin jaren negentig vanuit een intrinsieke motivatie verdiept in het werk van Ernst Schumacher, Elinor Ostrom en Ulrich Beck.

Schumachers economische pleidooi voor *small is beautiful* sprak mij toen al aan en is in alle beweging van-onderop enorm actueel. Net als Ostroms veldwerkonderzoek over de democratische kracht van de community (door haar de *commons* genoemd) en Becks *Risk Society* (1992). Beck waarschuwt de mensheid - net als Willem Banning - voor de gevolgen van ons vergaand vertrouwen in onze technologische innovaties en onze rationele, materie gedreven samenleving. Pas als onze 'georganiseerde verantwoordelijkheid' weer terugkeert, door onszelf bij al onze handelingen bewustwordingsvragen te stellen, kunnen we onze situatie keren, zo stelt Beck.⁶² Binnen onze wetenschappelijke westerse kaders zijn er vele denkers en doeners die zich - vanuit een dieper bewustzijn - zorgen maken over de gevolgen van onze technologische en wetenschappelijke vooruitgang, onze individualisering, ons rationalisme en ons materialisme. Toen en nu zijn er vele wijze mensen die ons waarschuwen en ons adviseren het radicaal anders te doen. Ook in de wereld van de kunsten zijn daar veel uitingen van. Deze mensen maken ons ervan bewust dat wij ons ernstig moeten afvragen of de situatie waarin wij ons bevinden wel vooruitgang is. In hun ogen is het duidelijk een achteruitgang. Ze ontwikkelen een tegengeluid, proberen ons wakker te schudden en een perspectief te bieden. Net als alle vernieuwers in de huidige van-onderop beweging. Inmiddels ben ik klaarwakker.

Met alle herinnering aan het werk van Beck, Ostrom en Schumacher over onze technologische risicomaatschappij, denk ik ineens aan een klein rood boekje dat ik in 2012 een keer in de ramsj van de plaatselijke boekenwinkel heb gekocht. Het zijn de Maya voorspellingen voor 2012. Het boekje van de Engelse wetenschapper Gerald Benedict staat nog ongelezen in de boekenkast. Als ik het uit heb ben ik verbijsterd, gelukkig en ontdaan tegelijkertijd. Verbijsterd vanwege de ongelooflijke accuraatheid en actualiteit van de voorspellingen. Het is een op een van toepassing op de situatie waar we nu inzitten. Met name de profetieën over de ondergang van de wereld, dat in werkelijkheid gaat over het afscheid nemen van onze oude wereld zoals we deze kennen, over de ommekeer naar een nieuw tijdperk (dat het nieuwe 'gouden' tijdperk wordt genoemd) raken mij. Vanaf het kantelpunt in 2012 begint een nieuwe cyclus in de evolutie van de mensheid, zo zeggen de Maya's. Het gaat over ons hervonden geheugen, over een nieuwe verlichting en ook de bedreiging daarvan: onze ecologische crisis en de greep die de technologie op ons bewustzijn krijgt:

..... De profetie geeft aan dat de gevolgen van hypertechnologie ingrijpend zijn. Onze technologie dient niet langer om de mensheid een betere kwaliteit van leven te bieden, maar heeft ons ertoe gebracht ons over te geven aan materialisme en consumentisme.

De technologie is medeverantwoordelijk voor onze vervreemding van de Natuur en de 'natuurlijke tijd' (zie Profetie 20). De profetie brengt ons terug bij het feit dat we onze natuurlijke band en onze eenheid met de Natuur moeten hervinden (zie Profetie 16). De profetie benadrukt de dringende noodzaak dat de mensheid de technologie ontstijgt die hard bezig is de mensheid te ontstijgen.⁶³

In een heilig moment van innerlijke stilte lijkt het of alles ineens in elkaar valt. Ik begin alles wat ik gehoord, gezien en gelezen heb en dat wat in stilte en synchroniciteit weer tot mij is gekomen in een veel breder evolutionair verband te zien. Het schuift en draait en kolkt met woorden in een soort spiraal rond mijn hoofd en mijn lijf. Het duizelt mij bijna van alle informatie, alle verbanden. Het is wel erg groots en ik heb het gevoel dat de tijd dringt. Ik ben in eerste instantie ontgaan, zelfs geschokt, omdat ik ten diepste besef dat we alles al weten als mens en dat ik dus ook alles al weet. Als je je maar weer kunt verbinden met de Bron. We zijn al bewuste wezens, we zijn in staat heel en vrij te zijn. Alle informatie van de wijsheidbewaarders zoals de Maya's, duiden deze verandering van tijdperk als *het cruciale kantelmoment* in onze evolutie als mens. We hebben de kans ons bewustzijn zodanig te veranderen dat we weer onze eenheid met de aarde en de kosmos herinneren en deze kunnen herstellen. Niets in het universum is blijvend. Alles is altijd in beweging. Wij hebben zelf de keuze mee te bewegen naar het licht; we zullen zelf daarin actie moeten ondernemen. De kern van de profetie van de Maya's is de terugkeer van de *ingewijden van de toekomst*; een nieuwe generatie leraren die als taak heeft de weg te wijzen om mensen in staat te stellen kosmische wijsheid te ervaren. Die ingewijden zullen komen uit alle culturen en religies, ze zijn jong en oud, van elk geslacht, ras of sociale klasse. Hun voornaamste opdracht zal zijn *de problemen aan te pakken die zijn veroorzaakt doordat onze maatschappij haar educatieve doelen en verantwoordelijkheden niet heeft waargemaakt. Daarnaast moeten de negatieve invloeden van de materialistische opvoeding, de technologische ontwikkelingen en het misbruik van de natuurlijke grondstoffen van onze planeet die onze spirituele groei hebben geremd, worden gecorrigeerd.*⁶⁴

Ik weet dat de situatie waarin wij ons nu in de tijd bevinden, dezelfde situatie is die de Maya's in hun profetieën al hebben geschreven. Ik zie het grotere geheel en de evolutie van de mens op deze aarde. En al onze beleidsstukken, al onze juridische regels, al onze gevechten, al ons vastklampen aan het oude, al onze angsten, al onze behoefte aan controle en al ons fatalisme zal ons opbreken als wij niet oppakken wat de Woodbrookers ons adviseren; onze persoonlijke transformatie verbinden aan ons wereldwijde bewustzijn. Geen gescheiden werelden

meer. Niet alleen maar het bewustzijn versus het rationele, maar het verbinden van je eigen binnenwereld met de buitenwereld. Mijn eerdere overtuigingen over het kantelpunt kantelen, doordat ik 'innerlijk' kantel. De eerder aangehaalde zin *nog nooit zijn er zulke gigantische kansen geweest om het menselijke lot te verbeteren. Toch heeft er ook nog nooit zoveel onzekerheid bestaan over onze vermogens om onze kansen te grijpen* trilt nog na. Het besef, de impact ervan op mij is groot. Het krijgt een nog diepere lading en urgentie. Ik zie de gigantische kansen en het momentum van deze tussentijd voor de mensheid. Dit is de tijd van het kantelpunt. *The great shift*. Dit is het moment. Dat is het hoopgevende. Mijn onderbuikgevoel verdwijnt. Ik voel het. Ik herinner mij. Ik begrijp het weer. Van binnenuit. Het is mijn innerlijke kantelpunt.

de weg van onze oorsprong

De steeds weer terugkerende boodschap bij alles wat ik onderzoek en ervaar, is dat *anders denken* in deze verandering van tijdperk heel erg belangrijk, maar beslist niet afdoende is voor een wereldwijde transformatie. Het gaat vooral om *anders voelen* en van daaruit *anders handelen*. Dat is mogelijk als we gaan luisteren naar de innerlijke stem van ons hart, ons eigen leiderschap van het hart herpakken en uit het volgsysteem stappen. Daarvoor is het van belang om eerst tijd vrij te maken, om los te komen van onze huidige denkbeelden en overtuigingen en je bewust toe te wijden. In de stilte van het hart wordt je hart her-opend. Je durft alle emoties, alle gevoelens weer toe te laten. Je ontdekt je eigen schaduw en laat daar je licht vanuit je hart op schijnen. Je ontwikkelt zelfcompassie; je leert weer met zachtheid en mededogen naar jezelf te kijken. In dat proces ontdek je je eigen ziel, ontdek je dat je zelf liefde en bewustzijn bent. Van daaruit kun je compassie tonen naar de ander. Gezamenlijk, in evenwaardigheid kunnen we elkaar verder helpen. Zonder tussenpersonen. Dat is de radicaal vernieuwende wijze die nodig is om ons voelen, denken en handelen in harmonie met elkaar te laten samenwerken. We kunnen onze verbinding herstellen met het levend universum. En de allereerste stap? Die vergt onze moed. Moed om datgene wat zich in ons leven manifesteert onder ogen te zien. Alleen dan kunnen we dat wat zich dan laat zien in onszelf transformeren.

Westerbos heeft het in *WereldWijdWij* als het gaat over dit bewustzijnsproces over 'vaardig gedrag tonen'. Via een heldere geest, de vrijgevigheid en cortesia van het hart ben je in staat te delen en samen te werken via een volwassen Wij-groep, zo zegt Westerbos. Liefde, begrip en respect zijn daarin centrale begrippen. Het is die volwassen Wij-groep die zich nu overal in de wereld aan het manifesteren is. We worden - eindelijk - weer relatie-intelligent. Op dit moment worden vele zielen wakker geschud op individueel niveau. Vanuit dat individuele wakker schudden volgt het wakker worden op groepsniveau, zodat ook we samen met elkaar voelen, denken en handelen binnen een groter geheel:

..... *Het lijdt geen twijfel dat een verandering gaande is, niet alleen in onszelf, maar in elke cultuur, in elk land. Het is enorm en het is overal. Het verandert ons op een diep niveau en er is een golf van compassie die niet te ontkennen valt. Overal worden mensen 'wakker', gooien ze het roer om en spreken ze hun diepe waarheid uit. Maar deze grove verandering komt ook met een grote uitdaging: ons ego. Dat probeert tot het uiterste ons vast te houden in de illusie van wat we niet-zijn in plaats van wat we wel-zijn. Je bewust worden van dat ego is de eerste stap in de richting van vrijheid en weg van angst, en vrede in ons gemoed.*¹⁰²

De verandering van tijdperk is een proces dat schokkend zal verlopen en niet vanzelf zal gaan, alles zal nog chaotischer worden. We kunnen ons in die chaos niet permitteren om ons blind te staren op de verschillen. We kunnen het huidige dualisme achter ons laten en streven naar eenheid in verscheidenheid. Vanuit een gezond Ik en Wij kunnen we weer gaan geloven in onszelf. In de mensheid. Niet vanuit een ego-gedreven patroon, maar vanuit onze goddelijke oorsprong. Niets in deze kanteltijd kan worden opgelegd. Loslaten, vertrouwen, verbinden en vooral samenwerken; we kunnen het niet van buitenaf sturen. We kunnen het ook niet afdwingen of controleren. Deze kantelperiode, deze tussentijd gaat vooral over innerlijke bewustwording. Overgave. Innerlijke overtuiging. Aanleg. Toewijding. Als we willen samenwerken gaat het vooral niet om 'wij zijn goed en zij zijn slecht'. 'Wij weten het beter dan zij'; 'Jullie moeten veranderen naar onze norm'. Dan zijn we geen haar beter dan alle duizenden jaren hiervoor. Goed en kwaad, donker en licht zijn overal. In ieder van ons. Het is niet of/of, maar en/en. Het gaat erom dat we ons dat bewust worden, het aan kunnen kijken en het kunnen overstijgen. We kunnen kiezen voor het goede. Ik kan kiezen voor het goede. Steeds weer. De richting voor de keuze vind je in de stilte van je hart door afstand te nemen van het aardse en in contact te komen met je eigen goddelijkheid:

----- *De bevrijding van een kwaad systeem is mogelijk dankzij het goede dat het bezit. We moeten dieper graven in ons collectieve hart en geweten, want we kunnen ons geen houding van laissez faire meer permitteren. (...) Je inzicht moet je wakkerder maken, wijzer. Alsof je wandelt over de scherpe zijde van een mes. Dat vergt enorme moed, een scherpe intuïtie en een ontwikkeld spiritueel bewustzijn.*¹⁰³

Het is er allemaal al. Je moet het alleen aan durven gaan. Alles wat en wie je denkt te zijn heb je los te laten, zodat je leeg kunt worden. Blijf vertrouwen, ook al is de weg nog zo zwaar en vol met uitdagingen die je vooraf niet kunt zien en weten. Door ten diepste te vertrouwen word je weer opnieuw geboren. Dan pas kun je je weer opnieuw verbinden, vanuit je hart in een onvoorwaardelijke liefde met alles om je heen. Het is wijsheid die nog ouder is dan de weg naar Rome. Het is een alchemistisch proces dat universeel en tegelijkertijd heel persoonlijk is. Het brengt je terug bij de boodschap wie wij als mens werkelijk zijn. Het is van zo'n eenvoud dat je het over het hoofd ziet. Bovendien is het een boodschap die in onze geschiedenis ernstig is vervormd door economische, religieuze, wetenschappelijke en maatschappelijke dogma's, waar ook ter wereld. Nu, in deze chaotische, moeilijke tussentijd, keert de boodschap van onze wijsheid en liefde wereldwijd weer terug via de harten van mensen. De eigentijdse mysticus

Andrew Harvey¹⁰⁴ beschrijft in zijn boek *The Hope* daarover twee aangrijpende, waargebeurde verhalen. Om ons vervolgens de betekenis diep te laten doordringen van deze twee belangrijke woorden, liefde en wijsheid, voor onze evolutie als mensheid:

*..... I have chosen the two central stories featured in this chapter because they speak vividly of the two sides of Sacred Activism - its power of Love that can transform even the most terrible circumstances and the most hardened human beings, and its power of Wisdom that may be able to transform even the natural environment itself.*¹⁰⁵

De brug die wij in deze kanteltijd te bouwen hebben is van een heel ander materiaal dan wij gewend zijn. We moeten voor inzicht en inspiratie weer terug naar onze oorspronkelijke 'bouwtechnieken'; onze oorsprong als mens. Een androgyne mens in verbinding met het Wij en vol van wijsheid en liefde. De radicaal andere verbindingsbrug in deze verandering van tijdperk zijn wij zelf.